

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a členů JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci navrhovatele: **M. K.**, zast. Mgr. Danielem Šenkyříkem, advokátem, se sídlem Jana Wericha 576, Blatná, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – mimořádného opatření odpůrce ze dne 2. 3. 2021, č. j. MZDR 40555/2020-4/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Navrhovatel podal u Krajského soudu v Českých Budějovicích dne 17. 2. 2022 žalobu proti rozhodnutí odpůrce ze dne 15. 2. 2022, č. j. MZDR 45859/2021-3/OES, kterým bylo zamítnuto odvolání navrhovatele a potvrzeno rozhodnutí Krajské hygienické stanice Jihočeského kraje ze dne 23. 10. 2021, č. j. S-KHSJC 39225/2021/EPID PI-ST-TA, o nařízení karantény. Součástí žaloby byl rovněž návrh na zrušení v záhlaví uvedeného mimořádného opatření odpůrce, které bylo napadeným rozhodnutím vůči navrhovateli aplikováno.

[2] Navrhovatel uvedl, že napadené mimořádné opatření diskriminuje osoby, které nepodstoupily očkování proti nemoci covid-19, tedy i jeho. Ačkoli odpůrce v odůvodnění mimořádného opatření uvádí, že i očkování mohou být nakaženi a přenášet nákazu, byť v menší míře, nijak tuto menší míru nekvantifikoval, zda se jedná např. o 10%, 50% či 80%. Není rovněž zřejmé, proč původně postačovalo k aplikaci výjimky očkování jednou dávkou, v napadeném mimořádném opatření to jsou dvě dávky a aktuálně platná opatření počítají s nutností absolvovat třetí dávku. Z toho navrhovatel dovozuje, že účinnost očkování postupně klesá.

[3] Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 10. 3. 2022, č. j. 51 A 3/2022–21 návrh na zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 2. 3. 2021, č. j. MZDR 40555/2020-4/MIN/KAN, vyloučil k samostatnému řízení. Následně usnesením ze dne 11. 3. 2022, č. j. 51 A 3/2022–24, postoupil návrh na zrušení uvedeného mimořádného opatření odpůrce k vyřízení Nejvyššímu správnímu soudu. Jedná se totiž o mimořádné opatření vydané odpůrcem, s celostátní působností, v době pandemické pohotovosti a bylo vydáno dle § 69 odst. 1 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých předpisů. Podle § 13 odst. 1 věty první zákona č. 94/2001 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále též „pandemický zákon“), je k řízení o návrhu na zrušení takových mimořádných opatření věcně příslušný Nejvyšší správní soud.

[4] Předtím, než se Nejvyšší správní soud mohl zabývat důvodností návrhu, posuzoval naplnění podmínek řízení.

[5] Je třeba vycházet z toho, že návrh není opožděný, neboť byl podán společně se žalobou proti rozhodnutí, kterým bylo mimořádné opatření aplikováno vůči navrhovateli, ve lhůtě pro podání žaloby proti tomuto aplikujícímu rozhodnutí (§ 101a odst. 1 věta druhá s. ř. s., srov. též rozsudek rozšířeného senátu ze dne 13. 9. 2016, č. j. 5 As 194/2014-36, č. 3470/2016 Sb. NSS.).

[6] Přesto však Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky řízení nejsou dány. Mimořádné opatření vydává Ministerstvo zdravotnictví nebo krajská hygienická stanice za účelem likvidace epidemie COVID-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku jako opatření obecné povahy, jak vyplývá z ustanovení § 3 odst. 6 věty první a § 2 pandemického zákona. V případě zrušení opatření obecné povahy přitom judikatura dovozuje nedostatek podmínek řízení o návrhu na jeho zrušení, jehož důsledkem je odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro odpadnutí předmětu přezkumu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Ao 6/2010-98, a ze dne 19. 5. 2011, č. j. 8 Ao 8/2011-129).

[7] Přezkum mimořádných opatření Nejvyšší správní soud uskutečňuje v souladu s § 13 odst. 1 větou první pandemického zákona podle hlavy II, dílu sedmého soudního řádu správního. Na rozdíl od obecné právní úpravy obsažené v soudním řádu správním obsahuje speciální úprava stanovená v pandemickém zákoně ustanovení týkající se přezkumu zrušených opatření obecné povahy. Podle § 13 odst. 4 pandemického zákona totiž platí, že *pozbylo-li mimořádné opatření platnosti v průběhu řízení o jeho zrušení, nebrání to dalšímu postupu v řízení. Dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části byly v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, v rozsudku vysloví tento závěr* (zdůraznění doplněno).

[8] V nyní posuzované věci však napadené mimořádné opatření odpůrce bylo zrušeno s účinností od 25. 10. 2021 mimořádným opatřením odpůrce ze dne 19. 10. 2021, č. j.

pokračování

MZDR 40555/2020-8/MIN/KAN (jak ostatně uvádí v návrhu samotný navrhovatel). Ke zrušení napadeného mimořádného opatření přitom došlo ještě předtím, než bylo dne 17. 2. 2022 zahájeno řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy doručením společného návrhu na jeho zrušení spolu s žalobou proti rozhodnutí Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Ke zrušení napadeného mimořádného opatření tak nedošlo až v průběhu tohoto řízení. Proto není splněna základní podmínka zakotvená v § 13 odst. 4 pandemického zákona pro vedení řízení o přezkumu již zrušeného mimořádného opatření (srov. též usnesení NSS ze dne 28. 6. 2021, č. j. 4 Ao 4/2021–25).

[9] S ohledem na neexistenci napadeného mimořádného opatření odpůrce ze dne 2. 3. 2021, MZDR 40555/2020-4/MIN/KAN, v době podání návrhu na jeho zrušení tedy není dán předmět, o němž by se mohlo vést soudní řízení. Proto Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. návrh na zrušení tohoto opatření obecné povahy odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v jeho chybějícím předmětu.

[10] O nákladech řízení o návrhu Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, je-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu